

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

12. wzywa Komisję do zapewnienia wsparcia, w tym pomocy finansowej, organizatorom konferencji pokojowej w Kiwu, aby umożliwić społeczeństwu uczestnictwo w poszukiwaniu trwałych rozwiązań;
13. wzywa rząd DRK i misję ONZ w DRK do zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa członkom organizacji humanitarnych;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, rządów państw członkowskich, rządowi Demokratycznej Republiki Konga i krajów regionu Wielkich Jezior, instytucjom Unii Afrykańskiej i Sekretarzowi Generalnemu ONZ.

Egipt

P6_TA(2008)0023

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie sytuacji w Egipcie

(2009/C 41 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie partnerstwa euro-śródziemnomorskiego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń, zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijan i innych wspólnot religijnych⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację barcelońską z listopada 1995 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 21 maja 2003 r. w sprawie wzmocnienia działań UE w dziedzinie praw człowieka i demokratyzacji wobec partnerów śródziemnomorskich — wytyczne strategiczne (COM(2003)0294,
- uwzględniając pierwszą konferencję Euro-śródziemnomorskiej sieci ds. praw człowieka w Kairze w dniach 26-27 stycznia 2006 r.,
- uwzględniając konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ ratyfikowanego przez Egipt w 1982 r.,
- uwzględniając międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- uwzględniając program roboczy przyjęty na szczycie głów państw i rządów w Barcelonie w listopadzie 2005 r.,
- uwzględniając konkluzje piątej Konferencji europejskich przewodniczących parlamentów przyjęte w dniu 26 listopada 2005 r. w Barcelonie,
- uwzględniając rezolucje przyjęte przez Euro-śródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne (EMPA) w dniu 27 marca 2006 r. oraz deklarację jego przewodniczącego,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0542.

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa z dnia 19 stycznia 2006 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w marcu 2007 r. został podpisany plan działania UE-Egipt w ramach Rady Stowarzyszenia utworzonej na mocy Układu euro-śródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu z drugiej strony; mając na uwadze, że plan działania ustanawia priorytety, wśród których szczególną uwagę należy zwrócić na zwiększenie skuteczności instytucji mających za zadanie wzmacnianie demokracji, rządów prawa i promowanie praw człowieka we wszystkich ich aspektach,
- B. mając na uwadze, że promowanie poszanowania demokracji, praw człowieka i swobód obywatelskich stanowi podstawowe zasady i cele Unii Europejskiej oraz wspólny grunt rozwoju obszaru euro-śródziemnomorskiego,
- C. mając na uwadze, że Parlament Europejski przywiązuje dużą wagę do stosunków z Egiptem oraz uznaje uczciwe i rzetelne wybory za jedyną drogę postępu w kierunku bardziej demokratycznego społeczeństwa, oraz podkreślając znaczenie państwa Egiptu i stosunków UE-Egipt dla stabilności i rozwoju obszaru euro-śródziemnomorskiego,
- D. mając na uwadze, że władze egipskie obiecały uwolnić uwięzionych dziennikarzy, ale jak dotąd obietnica ta nie została dotrzymana,
- E. mając na uwadze, że opozycyjny kandydat na prezydenta Ayman Nour nadal odsiadyuje pięcioletni wyrok więzienia w następstwie niesprawiedliwego politycznego procesu z roku 2005 oraz mając na uwadze, że jego stan zdrowia pogarsza się w wyniku uwięzienia,
- F. mając na uwadze zamknięcie centrum związków zawodowych i usług robotniczych oraz jego oddziałów; co stanowiło pierwszy przypadek rozwiązania na mocy decyzji rządowej organizacji pozarządowej działającej w ich interesie oraz mając na uwadze rozwiązanie stowarzyszenia pomocy prawnej w zakresie praw człowieka oraz związany z tym wyrok przeciw działaczowi praw człowieka Kamalowi Abbasowi, koordynatorowi centrum, za zniesławienie Mohammeda Mostafy w esej w magazynie Kalam Sanya,
- G. mając na uwadze, że Koptowie, Bahaici, Szyici, Koraniści i członkowie innych mniejszości religijnych niestety nadal padają ofiarą izolacji ze względów religijnych,
 1. uznaje rolę, jaką Egipt odgrywa w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie oraz znaczenie stosunków UE-Egipt dla całego obszaru euro-śródziemnomorskiego, jak również w zakresie walki z międzynarodowym terroryzmem i fundamentalizmem, podkreśla jednak, że poszanowanie praw człowieka jest podstawową wartością porozumienia stowarzyszeniowego między UE a Egiptem oraz ponownie zaznacza, jak ważne dla promowania rządów prawa i podstawowych wolności jest partnerstwo euro-śródziemnomorskie;
 2. uważa, że niedawne aresztowania oraz działania wymierzone przeciwko organizacjom pozarządowym i obrońcom praw człowieka podważają zobowiązania przyjęte przez rząd egipski w zakresie podstawowych praw i wolności, a także proces demokratyczny w kraju; popiera „kampanię organizacji pozarządowych na rzecz swobody organizowania się” zainicjowaną w dniu 13 maja 2007 r. przez 34 organizacje pozarządowe w następstwie pierwszego wspólnego raportu na temat prześladowania przez administrację i siły bezpieczeństwa;
 3. wzywa rząd egipski do położenia kresu wszelkim formom prześladowania, w tym prześladowania za pomocą środków sądowych, zatrzymywaniu pracowników mediów i ogólnie obrońców praw człowieka i działaczy wzywających do przeprowadzenia reform oraz do pełnego poszanowania wolności wypowiedzi, zgodnie z art. 19 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ, który Egipt podpisał i ratyfikował;

⁽¹⁾ Dz.U. C 287 E z 24.11.2006, s. 312.

Czwartek, 17 stycznia 2008 r.

4. zachęca rząd egipski, aby dotrzymał zobowiązania do zniesienia stanu wyjątkowego z dniem 31 maja 2008 r.; zwraca się do władz Egiptu o zmianę prawa nr 25 z 1966 r. o sądach wojskowych, które stanowi jedną z głównych przeszkód utrudniających pełne korzystanie z podstawowych swobód, oraz o zagwarantowanie, że wszystkie środki i przepisy prawne przyjmowane w celu zwalczania terroryzmu są w pełni zgodne z międzynarodowymi przepisami w zakresie praw człowieka;
 5. zdecydowanie popiera środki, które zagwarantowałyby wolność akademicką, wolność mediów i wolność osobistych przekonań religijnych; w tym kontekście wzywa do zniesienia arbitralnych środków administracyjnych, takich jak środki podjęte przeciwko centrum związków zawodowych i usług robotniczych oraz stowarzyszeniu pomocy prawnej w zakresie praw człowieka; wzywa do uwolnienia Kamala Abbasa i innych działaczy; apeluje, aby prawo o stowarzyszeniach nie nakładało dowolnych ograniczeń na pokojowe działania organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
 6. w świetle doniesień o pogarszającym się stanie zdrowia Aymana Noura, wzywa do jego natychmiastowego uwolnienia oraz domaga się natychmiastowej wizyty opieki społecznej, w tym wykwalifikowanego personelu medycznego;
 7. podkreśla konieczność pełnego wdrożenia zasad konwencji OJA dotyczącej szczególnych aspektów problemów uchodźców w Afryce z 1969 r. oraz międzynarodowej konwencji z 1993 r. dotyczącej praw i ochrony migrujących pracowników i członków ich rodzin; popiera uwagi podsumowujące Komitetu ONZ ds. migrujących pracowników z maja 2007 r., w których wezwano do wznowienia śledztwa w sprawie zabójstwa w grudniu 2005 r. 27 Sudańczyków ubiegających się o azyl;
 8. wzywa do położenia kresu wszelkim formom tortur i okrutnego traktowania oraz wzywa do przeprowadzenia dochodzeń, w przypadku istnienia uzasadnionych podejrzeń, że takie akty torturowania miały miejsce; wzywa rząd egipski do wyrażenia zgody na wizytę specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. tortur i innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karania;
 9. podkreśla znaczenie zapewnienia i zwiększenia niezależności sądownictwa poprzez zmianę lub uchylenie wszystkich przepisów prawnych, które ograniczają lub nie gwarantują w dostatecznym stopniu jego niezawisłości; podkreśla konieczność poszanowania i ochrony swobody zrzeszania się i wolności wypowiedzi sędziów, zgodnie z art. 8 i 9 podstawowych zasad ONZ dotyczących niezawisłości sądownictwa;
 10. z zadowoleniem przyjmuje starania Egiptu o zabezpieczenie granicy ze Strefą Gazy i zachęca wszystkie zaangażowane strony do zwalczania przemytu do Strefy Gazy przez tunele;
 11. wzywa UE do umieszczenia sytuacji praw człowieka w pierwszych punktach porządku obrad zbliżającego się posiedzenia podkomisji UE-Egipt do spraw politycznych; wzywa Radę i Komisję do przedstawienia Parlamentowi sprawozdania i do ścisłego włączenia go w proces oceny;
 12. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi i parlamentowi Egiptu, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz śródziemnomorskich krajów trzecich, które podpisały deklarację barcelońską, oraz przewodniczącemu Euro-śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego, a także Radzie i Komisji.
-